

N:o 22.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 22 April 1874.
 — — — — Andra Kammarén den 23 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i fråga om förändrad lydelse af
 9 § i Kongl. Kungörelsen den 30 December 1863, angående
 nämndemans rätt till ersättning för extra förrättningar m. m.*

(Andra Kammaréns Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 9 och
 Första Kammaréns Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3.)

S. A. K.

Uti en hos Riksdagen gjord framställning har blifvit anfördt: att nämndeman genom Kongl. Kungörelsen den 30 December 1863 väl blifvit berättigad att uppbära skjuts- och traktamentsersättning för biträde vid åtskilliga extra förrättningar såsom syner och besigtningar å boställen m. m., men icke tillika erhållit rätt att omedelbart till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande insända sin kostnadsräkning, utan hade att dit "ingiiva" densamma, hvaraf uppkomme den till minskning af ersättningsbeloppet ledande följd, att ombud i residensstaden måste anlitas; att ett sådant förhållande syntes obilligt; och att frågan icke vore af ringa betydhet, enär förrättningar af ifrågavarande beskaffenhet ganska ofta förekomme i hvarje landsort; med åberopande af hvilka förhållanden förslag blifvit framställt om förändrad lydelse af § 9 i ofvan berörda Kongl. Kungörelse; och då Riksdagen ansett det icke vara billigt att godtgörelse, som för extra förrättning tillkommer nämndeman och bör af allmänna medel utgå, ej får af honom uppbäras utan sådan kostnad, hvarigenom ersättningsbeloppet i större eller mindre mån minskas, får Riksdagen hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att 9 § i Kongl. Kungörelsen den 30 December 1863 angående nämndemans rätt till ersättning för extra förrättningar måtte erhålla följande förändrade lydelse:

“Då skjuts- och traktamentsersättning, hvartill nämndeman för biträde vid förrättning, enligt denna författning, är berättigad, skall gäldas af statens medel, af publik kassa eller fond, verk eller inrättning, bör räkningen derå, åtföljd af ett antingen utaf den å kronans vägnar vid förrättningen närvarande tjänstemannen eller af den deri deltagande kronobetjenten meddeladt intyg om nämndemannens närvaro vid förrättningen, aflemnas till närmaste kronofogde eller länsman, för att genom dennes försorg insändas till vederbörande Vår Befallningshafvande, som, efter det räkningen blifvit i landskontoret granskad och till väglängden bestyrkt, eger att det godkända beloppet från landtränteriet förskottsvis genom kronofogden i orten utbetala, mot ersättning från den riksstatens hufvudtitel, kassa eller fond, det verk eller den inrättning, hvartill utgiften rätteligen hörer. Vår Befallningshafvande skall derefter, vid medlet af Januari och Juli månader hvarje år, till vederbörande embetsverk, som har sig uppdragen förvaltning af hufvudtiteln eller fonden, eller till styrelsen öfver det betalningsskyldiga verket eller inrättningen insända landskontorets ersättningsrequisition å alla under nästförutgångna halfår förskjutna dylika kostnader, åtföljd af behöriga verifikationer; börande det requirerade fordringsbeloppet varda till Vår Befallningshafvande utanordnad från nämnda embetsverk eller styrelse, under iakttagande att der förekommande revision allenast omfattar kontroll deröfver, att landskontorets requisitionsförslag är till de utförda beloppen behörigen verifieradt och slutsumman riktigt upptagen. Nämndeman vare och berättigad att direkte insända requisitionshandlingarne till Vår Befallningshafvande, som äfven i detta fall förfar på sätt här ofvan blifvit stadgad.”

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 23 April 1874.
